

R.K.

خانی کرمان

الاسم	بیمیل
المسند	
المدرسة	لوری
المادة	انزال کوروس
السنه	وهریزی

خانی کرمان

نورسه -
زان راک

وو - کیری
ساکر قشاح

له پینزه لوفراوانی به روه رده کرن . شماره : ۶
سال ۱۹۶۷

insitut kurde de paris

بام به مرو قايه تي خو مانده بنارين

من به ته ننگ نه وه نه نيم که شاگرد ده نوم واپا هيرايي که
 بو پيسی پيايي ، يا خود کايی ، يان سه ربازي ده ست
 بريت .. هرنگه پيسی نه می باوک ورايله کی پيسی کی بو ه
 هل بترين ، موروت پيسه و کار قايی سه تايی بو هل
 ترا - دوه . نه وکي نه وه تا ؛ که بی به مروق ..

● حاله به نه وه ، کلامی هره باسی به روه - ده کرن ،
 نه بی نه وه بی که هه هو که کنگ لم سه به دا و نه بی
 مرو قايه تی نه قال بی .. هوله هه مور کنگ له "تووی"
 سه ر تايی نه م مرو قايه تی نه دا وه ک بي که به میان
 به نه که وی ..

له به نه وه به کم ست که فیری کانه کمی نه کم رانه ؛
 ريانسی برتی نه له هه تا نه دان . بهی له هو لان و ،
 به کا هینانی هه ست ~~که~~ [هواس] هه کمان و هه کمان و
 کی ها تو ویمان .. هه به لو تو به کیسی بگریت له له سی نیم ؛
 یارم تی نه وه مان نه دات که پی پی به بو ومان ..

● حاله به نه وه ، نه وه نه می ریان به وه نه پیوری که
 زوو به زوو ههستی زید ووانه به قومان بدمین که زید وون
 نه وه نه نا پیوری به در سیرایي نه من که نه وه نه زوره

مروّی پهنده پیه!

مروّی ساکتی نی له. له دایک بوئیه وه تا شه مرئی به بنده پیه
 نه ری .. له تاخی صلی را به بنده پیه جل و بیه رگه ته نک و ته کم
 کانیه تی که له واندن ههله ی سو- بکن ... که نه شی مرئی له ناو
 گویره ته نک و ته کم که له نه هه پسته وه .. به در ری ری ریانی
 هوی نی له هینی کوته و زخمی کوته لایقی به که مان و یاسا
 به هته مانی پزگاری نای ..
 نه که به به رخ له سور و هت به به نی و بیوه ی کا- کردنی تیا
 بکن نه بنین مال به هه را به به وه خه ریک نه کات
 تاله به لو یو نه که وی .. له ریانی مناسی هه موو جو-ه
 گروگر فیک نه روینی . فری نه کات له وانی نازارو
 نه هت تی لقات . پانی نه هینی به به حتی به وه ، که
 روی تی ناچی له ریانی دو پوری را تووشی نه تی ! ..
 « به که دانی » ی مناسی له وه وه به یه تی که کرم
 بده سه لاته . کرمی وی ده سه لاتی نی بیخیه ی هه موو خه به پین
 که واته تا شه توانیت مناله کات ، له هه موو پرویه که وه ، به هه

بده . تا بینه باوئی باشی و به کلهک ! . هانه گه - بو مان بلویه
 هر ستمان تاره زوو بگردایه بو مان بگردایه ، ستره هه
 کار بکی نهمان نه نه کرد ، هه فرماینی ناشالیه لده ستمان
 نه نه وه سا به وه ...
 له ناو هه موو کردیه وه و په وو سته کافی خواته ، که زاله
 به به هه موو ستمان و نه توانی هه موو کار بکشی کبات ،
 لادل هه کای ، له هه مو مان زورتر پیوهی دیاره . به وسوه
 به بی که دینه به به ها و مان له هه مو کرده وه کافی تری ، زورتر
 هوی نه گری و زورتر پیوهی دیاره گوتاده !

یاره کردن به
 که سا کرده کم (بفصل) هوی هه دیک کلمات به یاری و
 گه به به که وه ، ناصوی به به به سنی بکم له تاره دانی هوی ..
 به بیکه وانی نه وه ، له وه دلته نک بکم و رقم هل نه سنی ،
 که هه گریز هوی تاره ندرات .. هوند به و په نه
 که گه وه بو ، ناشنا نایی به تاره وه ، تارترشی ناشنا
 نایی به وه وه ، هه کامیلیک بیان له گه ل هوی تردا ناهی ..
 که هه پستی به که ی نه وه تا ، به گه گرتی تاره و هوی اهیان

به ناره وه ، به کرم وانای هه ره به که لکه ، که یو لته قری بی ..
 له جهاتی نه مری مثال که ت له زور تکی کب و بی ده ناک و بی
 بارآ بهیله وه ، که بوته و به چه کنی به ندرجانه به ، هه مو و
 زور تکی به به ده ت .. کی ی بگر بی ، بام به ناره زووی
 هووی بنوویته وه ، بام هه لهری ورا بهری ، بام بکووی وه ل
 بینه وه ، بام هه لکی ترش بکوویته وه ! چا هه چه ند
 زور تر بکووی ، نه مری زور تر کی تریک نه بینه وه که قری بی
 هون له باش ، که وشن پت بینه وه ، که هون کووی له که وشن
 پیاری بی !

بی ده سه لات بی به بی که گی گو بی !

که نه کی بن : « مروف کرد بی ده سه لات » ، سه بان هیه ؟
 ووسی « بی ده سه لات » ، له وانا و سه بان بستاند نیا به نده
 به و که سه وه که بی نه گو تر بی « بی ده سه لات » ..
 هه صی جرو جان وه ، یا خود کر میک لهزی له وه نده زور تر بی
 که یو بی بی هیه به جرو جان وه ، یا خود کر میکی « به هیز »
 دا نه نری .. هه فیلی یا خود سیر ، یا نه زکرده ی دا گیر کر ،
 یا نه پاله وان ، نه نانت نه و هو بی بی که یو بی به کانی له

لهڙي زور ٿين به (د ڪر وڃي ده سڻاٽ ۾ دانءَ ٿري !
 ته وڪ سڙي ڪه ٺاڙي ته واوڃي ، ته نيا ته وه نده ٺاره زووي
 ست سڻڪاٽ ڪه له تواني پراڻي بھڪاٽ ، هر جي به کيئي ٺاره زووي
 لھڪاٽ ، بھڪاٽ . ته به پير و پاوهر ٻي ڇينه ٻي منہ . توڻي
 له ڪه ل منالہ ڪه ٻي ٻي ٻي . ته وڪا ڪه پوت دهر
 ته ڪه وي ڪه هر جي ده ستور ٿي پير وده دهر ڪردن هر به له
 سر جا وه به وه به پراڻي .

منالہ ڪه ڪي هوت وا ڪه ڪه ، ڪه ٿي ته ڪه من نه به سڻي . ٿي
 به (د ستور ڪ به سڻي و به سڻي ته به لام ته وڃي له ڪاٿي پوتني دا
 ٻي ڪه ري بام ٺاره زووه ڪاٿي توڻي به هر لستي ته ره سڻي
 پڻ ، يا خود به هر لستي له من پڻ . يا توڻي ته و
 سڙا به پڻ ڪه له ته ڄامي ڪاري ڪو به وه ٻي ته سڻاٽ ..
 هاڻي ڪه هاڻو ڪم ڪاره سا تانه ، جا ڪي ته دوو ٻاره پونده
 منالہ ڪه ته و اٺا به پير ته ڪه وڃي ته ڪه به ڪم ڪاري دا
 وه ري ڪر ته و !

هوڻاڻن يا خود هوڻاڪ گمده ته وه

توڻي هر له سر ته و پڻا به پڻو ڪه نه ڪه ٿي ته هر له يا خود
 خرابي له ده ست بوه سڻي وه . به لام ٿي به تي مر ڪه له هر له

کردن . بی نشی مائی سُو و هَلَه لَه مَر که ... صِب سِی لَه مَر سُو هِ
 که « د تاجی کردنه وه » چطای « یا » بگرته وه ، له وه د
 که نه ته وی له سِی دوور بخرته وه که بومروف نه شی بیکات ..
 نائی مناله کت هرچی ویلیت ده ستی بکوی . سِی
 سُو وندهی ده بخت بکوی که پتویی بی هی به وناوه ..
 له وه نائی کاتکات دجوولته وه که کویرانه مل که چی
 سُو تویی ، سِی به وناوه وه کاتکات که به پتویی سِی بکری .
 سُم وو سانه یس له سِی مناله کت دوور بخره وه :
 « گوی دیری و مل که چی » « فرمان » ، « فرمانی -
 شان » ، « توبالی نه شو » که وات اهنیا ، مناله که ،
 پیاوئی به نارام و له سر شو و هَوته ویلی یا
 ده رنه چی .. هر وه ها نه بیته « گوی کت و مل که چی ؟ پتوی
 نه توانی به ناسانی کیتی بکیت ، بی سِی و اوای مل که چی
 بی بکیت و وه ک فرمانی نه ند ویت سُو مل که چی بی
 به سر را بده ییت ! .. ته نانت سِی گه سُو ونده نیسی
 دست نه که ویت که لیتی نه خود ییت ، واز له مل که چی و گوی
 دیری خوی نا هییت ! .. چونکه سوروستی مروف وایه
 هر چی سوروستی کاروبار و کاره سات نهیدا به سر را
 به نارام و سنیکی فراوانده چی به چی سِی کات ، به لام که مروف وای

تر فہرمانی بہ سردا بدت ، ہرزناکات نہ و فرمانانہ چی بہ چی
بکات ...

چاکہ یہ: لہ کارگای دہ رونی مرقوہ اینچی پستوہ .
نہک خرابہ !

نہ مئی پنجرہ بیسی کلاوی ٹوت ، کہ نازہ زوؤ کھانی سرہ تابی ،
کہ سوروشت - پانچانہ دلی مرقوہ ، لہ موردہ م پست دروروش
نہ مئی دہ سور تیلہ ، نہ واو ، ہیچ گوماٹکی لی نابی .
ہونکہ لہ دلی ہیچ کہ سیک دا لہ لہ و گوناہی وانہ کہ بنچی دا
بہ سبی . . لہ پستی دا لہ موہلہ و گوناہیک ، لہوی کھوی
لہ یہ ، نہ جاوہی دہ رہ وہی کھوی ہیہ ، کہ نہ توانزی
بہ وزریتہ و .

جالہ بہ رتوہ پتولیتہ بہ رورہ کردی مثال لہ مالہ کھانی
سرہ تابی تہ مئی یا ، لہ سرہ و بنجینہ یہ بی لہ قیری
کرد وہی چاک و پاستوئی نہ کری ، لہ رتہ وہ مذہی بہ
کہ دلی مثالہ کہ و دہ رونی مثالہ کہ لہ کردہ وہی خراب
و بہ دھوی بیارتری ! یا لہودہ و تابی کی تر کھوت
بہ وہ وہ ماندو و صر کہ کہ چاکہ لہ ناو دہ رونی مثالہ کہ دا

بروئیی . هونله چاکي لهه له خوئیه وه ، له سوروت و ههستی
 ضال را ههیه و شیخ بهستی بووه . تو لهه رنده به ته نده وه
 به که دهروونه پاک و خاوشه کی مناله له لهو خرابه
 چارنیریت که له دهروه بوئ دین !

ته نیا وانله یک که یوئیت بی به ضال بگوتری ، یا خود به ههوه
 که سیک بگوتری له ههوه تافیک ته من دا ، ده وه به که یی بللیت ؛
 د نه که ییت ئا ره که س به ییت ! هونله کردنی
 چاکه خوئیی ، هه که بیو له سه سه وانا به نه روات ،
 به چاکه کردنی بی فه ، یا خود بیچه وانه ، یان بر ته نلوچه لهم
 را نه نری ..

ئاخو که سی واهیه که هه گه هه که نه کات ؟ .. نهی که سی
 وایه .. له راستی را ههوه که سیک ، هه چاک بی ، هه یاوی خراب ،
 نا نه ندانه به که چاکه نه کات .. به لام هاری واهیه هه
 چاکه بهی هه م یاوه نه لیکات یا خود هه ویاوه ، مروفیک
 نه خات کامه رانی به وه ، به لام به هوی هه و چاکه ته وه هه که سی ته
 سه رگه ران نه بی .. چاهه چی خرابه به که ههیه له م وه هه وه
 نه داک !

هَلْ لَرْدَنِي نَهْ وَ زَانِيَارِي يَانِي بِه مَضَال نَه گُوتَرِي

نَه وَ زَانِيَارِي يَانِي نِي كِه قَرِي كُورِه كِه قِي نَه كِه يَت ، يَتُولِي تَه زُور
 بِه وَوردِي هَلْ لِيَان بَرَبَرِي ... هُونَد زِيرِه كِي مَرُوف تَا
 نَه نَدَا زِه بِه كِه ، لَه وَ قِي نَاهِي رِي ... هِي كِه سِي سِي نِه كِه تَوَانِي
 هِرِي زَانِيَارِي نِي هِرِي لَه جِه نَدَا بِنَجَاتِه مِي كِه وَه ...
 تَه نَانَت كِه سِي وَ قِي نِه كِه تَوَانِي نَه وَ زَانِيَارِي يَانِي تَه بَدُو بُو شَن
 تَه وَه بِه نَاو مَنِي كِه صَانِي تَرْدَا وَه رِيَان بَكْرِي ! جَا هُونَد هِي
 بِيرو بَاوَه رِي هِي بُو بُو ، لِه بَر بَر يَا پِاسِي يَكِي تَه دَاوَه رِي ،
 كِه وَاتِه پِاسِي يَكِي نَه دَه نَم زُورِن لَه رُمَارِه نَاهِي ن . هِر
 وَه هَا بِيرو بَاوَه رِي بِيرو بُو هِي نَه وَه نَه ي نَه وَ پِاسِي يَانِي
 زُورِن ! ... كِه وَاتِه يَتُولِي نَه وَ قِي قَرِي مَضَالِي نَه كِه يَن
 هَلْ لَرْدَنِي وَ بَر خَتِه يَن جَالَم بُو وَه وَه ، نَه وَ لَه يَتُولِي
 هِرِي سِي يَتُولِي ، نَه وَه كِه قَرِي سِر دَكُوشِي كَرْدِي
 مَادُو هِرِي لَه رِيَان دَا هِرِي هَا نَه وَه كِه جَا كِه وَ كِه لَكِ وَ
 قَرِي كُورِه اِي نِي يَك بَرِي . نَه وَ زَانِيَارِي يَانِي ، كِه هِر
 لَه مِ يَانِي وَه نَه دُوشِي ، نَه مَنَدِه خِرَاوَتِي وَ لَكِيَان لِي بُو تَه وَه ،
 هِر لَه گَرِن ، مِيَاوِي نِي لَه لِي وَه وَوردِي تِي يَان بَقَاتِ وَ
 لِي يَان يَتُولِي وَه ... دِه هِر لَه بَر نَه مَرِي ، كِه نَه وَ مَضَالِي
 جَانَدِي يَتِي بِه مِيَاوِي لِي نِي لَه لِي وَه ، يَتُولِي سِي وَه هَا

فَرِيدِينَ كِه بِه كَه لَکِي لِي ، نَدَك زَانِيَارِي وَاي فَرِيدِينَ كِه
هَر زَانِيَارِي لِي !

كِه وَاوَه هَمُوَرَه مِ دَمِ اِسْتِي بِه تَلِه بِيَرِ دَاي : كِه نَه زَانِينَ ،
نَه وَه نَهِي هَه كِه كَرْدَن زِيَان نَابِه خَسِي . . لَه اِسْتِي دَاي
كِه رِي وَاوَن مَرَكِين هَلِي بِرِ نَه وَه نِه كِه نَه سَارَه زَانِينَ كِه لِه
نَه وَه وَاوَن نَه كِه كِه يَه كَهَا . لِي تَه سَوَرِين بِه خَوَان
كِه وَاوَه بَام لَه هَمِي كَرْدَمَانَه وَه بِيَرِ وَاوَه رَه جَانِي خَوَان
دِه سَتِ جَزِين . لَه اِسْتِي دَاي مِ دَمِ اِسْتِ تَرِين بِه يَقَايَه كِه بِيَرِ
بَاوَه رِي دَوَرَسَتِ يَتِكِ مَرَكِين . . بَامِ هِي دَمَانِي هَمِي تَلِي
كِرْدَمَانِ بَكِه نِه رَا بِه بُو پَه يَلِي بَرْدَنه سَرَه تَلِي بِه كَرْمَانِ !
هِي لَو سَرَاوَتِكِ نِه كِه سَوَرَسَتِ اِسْتِ تَرِي . هِي خَوَنِي كِي
نِه كِه لَه زَانِينِي اِسْتِي بِه كِه لَكِ تَرِي بِيَرِ كِه وَاوَه سَا كَرْدَه كَرْت
فَرِكِه بِه جَاوِي قَوِي رِي مِينِ وِرُو كَشِ وَاوَه سَانِي سَوَرَسَتِ
بِيَنِي وِسَرِ رَجِي لِي بِيَاتِ . نَه كِه رَه جَاوِي كِه كَرْتِ بِه كَرُو كِيَا رِه
كِه رَوِي ، بِه لَه سَرَه زَوُو پَارِي كِه سَرِ كَرْدَنه كِه يَلِي بَكِه بِيَنِي
وِسَرِ هَلِي دَا بَجَرِ كِيَنِيَه وَه . . هِي هِي مِيَكِ بَرَانِي بِه هَوِي
لَو وَه هَوِي لِي بِيَدِ وَا بَرَانِي بِه سَايَه يَلِي هَوِيَه وَه وَا هَر
لَه خَوِيَه وَه نَه وَه نِه زَانِيَه . .
هَوَنَه نَه كِه - هَا تَوِ هَوِي خَوَتِ نَه جِي يَلِي هَوِي نَه وَا

بی گومان پورگی وادی که کھوسی منالہ کہ لہ بییر کردنہ وہ بکھوی
 نہ واکہیں ہر وہ کہ یاری یہ کی منالہ ہی کی دی . یا خود وہ
 توفی یہ کی کی دی ، کہ بہ بیرو بادہری کہانی ترہ وہ ناز
 بجات ! ...

ہلہ کانی پوراست مہ گہرہ وہ !

ہر کانی کوپہ کہت ، یا خود ساگردہ کہت ، ہر لہ ی کرد ،
 ہلہ کہی پوراست مہ گہرہ وہ . جی ہی بہیلہ بوخوی . لہ دہمت
 نہ پتہ دہری تاخوی بہ لہ کردنہ کی کھوی نہ زانی و
 پستی نہ کاتہ وہ ! .. یا خود نہ کہ ہر و لیتیت سینی
 بو بکہ بیت ، لہ وہ نندہ زورتری بو کہ لہ ، کہ لہ یہ کہ کم ہلہ دا
 ستی وای بو بہ پتہ پتہ وہ کہ لہ لہ پتی بیات زور
 لہ ہلہ کانی کھوی بی بجات . چونکہ کہ کہ لہ نہ کات
 ہی قیر نابی ! ..

دہ ستوری ہرہ کہ وری سیوی یہ روہ ، دہ کردنہ کہی
 منس نہ مہ تا : منس منالہ کہ بہ بابہ تی زور و زانیاری
 زور ہر کہ ! تہ نیا بابہت و زانیاری پتلی قیر کہ بیت
 بہ پتہ تی ، بہ لام وور یا بہ ، ماوی کہ وہی نہ دہ بیت
 بیرو بادہری بہ شوکا و و بی شود ، لہ منس کیا دہ پت

بئی ... نه وه زیان به من ناگه بیتی که با بابت سینه وه هج
 نذاتی . نه هجا کتره لوهی که هلمی تیا بکات . من هر
 نه وه نهم نهوی له ساره اگردنی له ه نهی راستی ،
 که بیاییم له وه ه لاندی که تی یان بکوی ..

به که لاک ترین ست نه وه په که هوی هوی
 قیری بکات !

نه وه له سه تونیه که صافه قیری ههوه بو ره انستیک
 بک بیت . توهر نه وه ندهت له سره که قیری نه وه بکاهی
 بک بیت که هون هسکی نه وه زایل بکات . که هون تی یان
 بکات و هون تی یان بکولیه وه . نه وه له وکاته دا که دهستی
 تی که لیستی هلی .. نه هلی ده ستور بکی نجینه تی به بو
 هه مو په روه رده کردنی دور ست . هج گومان له
 وه لیغیه که بیرو باوه رانی مروف هوی قیریان نه بی و
 هوی ده ست هوی بکات ، زورتر له میکا هج گیرین و
 باستر تی یان بکات ، له و بیرو باوه رانی که که کانی تر
 قیری نه کن ... هر نه مروف نه وه تی خوشتره که
 به هوی تیکوینی خویموم ست بدوزینه وه . بیکه لوه

به هویایی تیکرایی ، کھوئستیمان ایست نه بنه وه له صل که ع
 کردنی کویرانه بوئده سه لادتی که به زور بیرو باوه ری
 هومان به سردا نه هم سینیی !
 که واته ماموستایسه قینه کاغان سه مانه ن : تاقی کردنه
 تاسه و ته زورم کان ، دل هاتنه هوسه کان .. مردوقیس ،
 له ژیر سینیه ری تباری تایه قی هوی دانه بی ، هیمی وا
 فیرنایی که به که لکی بی و لی بی و له که لیا پیک که وی ..
 ها هه . پوئیک لوانیان ساگرده کی هومان والی
 بکه بن که واتای ووسه کی [به که لک] بی بیقات ،
 بیته هوییه کی تازمان ده ست نه که وی که تیوانین بخه سین
 ژیر هنانی هومانده وه ..
 له ایستی دا پتولسته نه م پرسه له نه بی : « که لکی نه م
 سه هی به ؟ به کاری چه دی ؟ .. » جله بن به واته و
 لبنا نئی بیروز ، که ماموستایش و ساگرده کی
 ههوه کرده وه به کی هویایی له لیان دا بی تاقی بکه نه وه !

پیام په وه ره ده کار بیچی به نمونده به لک لو
 ساگرده کی هوی !

هه - به هویو که رتیک ، له بهر وه ره کردنی ساگرده کی هوی دا

قه نور به کار هستی و له نه زده ی تینه بهجات ، هله نه کات
 له راستی دانیم به گهار ده موه بهی نه کین به گهار
 لیک دانه وه و پروشن کردنه وه به کار نه هین به زمان ،
 که هی هرت به وه ناکه بن که فالان و کویان لاسایی
 کرده وه کاغانه که نه وه ، نه ک قه کاغان ، نه وانه تیرانه وی
 هم هستی نیمه جو و کوه ، به لیک بن وه ک نیمه ، به لدم گوی
 ناده نه قه کاغان به نه که گوی لیان له قه کاغان گرت
 زور له بیرایانه نامینه وه ...

هونم نه وه م بی هونم به ، که ساگرده کم له به
 نوسراوه ~~فیری~~ فیری هونیدن به هم ، هونله نوسراوه فیری نه وه مان
 نه کات که هستی و ابدهی بن ، که له راستی و رودا و دا
 هچیان لی نه زاین . . هوننه که به سینه لی بکیت که هاک
 تر بن نوسراوه کامتا که ریان وه ک هوی هوی فیری ساگر
 لکات ، وانا وه ک هوا دوروستی کرده . . منیی وه زمت
 وانه ده موه ، که نه و نوسراوه هره هاک له نوسراوه کانی
 [نه موه] یا هود راستی به رسته کانی ترینه ... نه و نوسراوه
 نادی (د پروشن کروروه) به ! .. هوننه نیم نوسراوه
 نه وه مان لیان نه ذات که موقیلک هون نه ری به تیریا
 له ناو دور که به کی چول و هول دا ، که کسی تیرانه بی ، ته تیریا

کيان له به - وگر وگياي تيايي! . که چوون نهري له به سوروي
 خوي؟ .. هر وه ها نه وه مان بيان نه دات که مروف
 چوون به به - که ره ته کاني سوروست دازال نه بي، چوون
 ايان نه هتي به نارم زوي خوي، چوون نه يان به و سينه وه
 بو که لک و کاني خوي .. که نه مانه هر مويان تا سوي
 بير کرده وه، که نه ساري و نه داهيان دا، بو مان
 نه که نه وه ..

بويته ناماني هر مگر نلت له به روه رده کردني ساگره
 که تا نه وه بي هر بي بير کرده وه بيک هر بي له با بارت تا ساري
 که م لايه تي يوه و مثال ناتون تي ي ثقات، له تا سوي
 بير کرده وه نه وي روه بخنيته وه .. به لام هر
 ده مي کاره سات هانه نه و مان ~~که نه مان~~
 به چورنگي و که نا هارت بکن نه وه يان که بکه سني که چوون
 مروفه کان هرنه بکيان ليت به هرنه بکيان نه به سني و، چوون
 يارم تي يه کت نه دن له با بارت که لي پوي ريانه وه،
 هر ده مي نه وه نه بي که پوي په وو سني يا خود
 پوي و تروبي له ناو پوهه کاني نه و يارم تي دانه دا بو
 ضاله که ده رنجيت چاکت نه وه به که له و تو وه ده ست

بَلَّيْتِ بِكَ لَه پِيَسِ هِه مَوَسِيْعَا رَوِي وَه - بَلَّيْتِ بِكَ لَه وَ
 هَاكِي يَارَمَتِي دَان لَه كَوِرِي پِه رَه بِي دَان وَگِه سِي
 كَر دِي سِه سَا زِي بِه كَان وَهَوْنَه رَه كَانِي مِي كَانِيكَ دَان
 كِه مَرَوِي وَالِي كَه كَات پِيَسِه پِيَادِيكِي « بِه كَه لَكِي » بُو
 بَرَا كَانِي خَدِي لَه مَرَوَقَا يَه تِي دَان !

تِه مَانَا كَر دِي مَرَوِي وَ نَوَه رَا سِه قِيَه كَانِي

مَرَوَقَا لَكِي !

هِه رَوَه لَكِي سِه رِيح تِه دَرِي زَوَرِي كِه سَان بِه چَاوِيكِي وَ اوَه سِه رِي
 لَه وَنَه رَه جَوِي جَوِي كَان تِه كِه نِ وَوِي يَه وَه يَا هَا تَوُون ،
 كِه كَانِي دِيَسِه سِه رِي سِي كَر دِيَان ، بِه تِي سِي تِه نَزَاهِي چَاكِي وَ بِه
 كِه لَكِي وَگَر نَلِي يَان ، هَوْنَه رَه بِي بِه رَه كَان لَه سِه رَوِي
 پِيَسِه كِه وَه دَانِه نِيَن ، هَوْنَه رَه بِه كِه لَكِي كَانِيَسِي لَه دَا مِيَسِي
 پِيَسِه كِه وَه دَانِه نِيَن ..

تَوِيَسِي تِه كِه - بِيَسُو سَا كَر دِه كِي خَوْت نَجِيَتِه سِه رِه وَهِي
 كِه بَاوَه پِه بِيَسِي بِيَسِي يَه بِيَرُو وَ چَا نِه كِه كَات ، يَا خُوِر لَه
 بِه كَارِ هِيَانِي تِه وَ پِيَسِي بِيَسِي يَانِه دَا هَا وَ بِيَسِي بِيَسِي لَه كِه لِيَا ،
 بِه هَلِه دَا تِه جِيَت .. تِه كِه رَهَا تَو پِيَرِي كِه وَ هِه رُوَسْت

له کوټ ناوازه کدی دا زور تر گرت ، له پانځه - یا خود
 کلپ و کلوم دور دست که له دوکانه ښتی په که بیان دا ..
 ښه ښامی سووښتی ښه و پره ووښت به وه ښه ښکات
 که مناله که گه وره بو ، پیر کردنه وهی هله له ناوښکیا
 هی گریښی ، ولایت ترخی هه ووښتکه وه .. مناله که وای کی
 دی که ښه له وښانه بگریښی که ترخیان گرانه و که لکیان که
 ښه له وښانه ښه گریښی که ترخیان هر زانه و که لکیان
~~له پانځه~~ زوره . یا هر کاتی ښه ښه ښه
 کر دنه له ښکی مناله دا ښه ښه ښه ، هر چی به ښکلت
 داوه له ښناو به ښوگر دنیا له ښوه په کی است و دور دست دا
 به با ښه ښه ښه
 به کورنی هه تا هونه ره که به که لکه ښه و ښولیت بی ، مروف
 له به ښی ښولیت ښیښی کی بگریښی و ښه ښه ښه له ښه گریښی ،
 ترخی ښوی ښاتی .. ښی له به روی ښه ښه ښه ښه هونه ره
 به که لکه کانه وه ، هونه ښی لست و کال دا ښه ښه ، که له
 هه موو هونه ره کانی تر کوټ تره ... دوی ښه و ښی
 هونه ښی کان هه لکه ښن و ښه سازی په کانی به
 به کانه کان دا ښه ښه .. دوی ښه ښی هونه ښی باز کانی
 دا ښه ښه ... تا هه موږ ښه که ته واو ښه کهم ..

جا پوئیتہ ساگر دہ کہ وا فیر بکری کہ لم جاوہ وہ
 نہیری ہونہ رہ کان بکات ، وانا بہ بی کی کہ مہ پستہ یہ
 نہ خیان بداتی .. نہ ک ماوہی نہ وہ بدری کہ بیبرہ
 ہیو یووضہ کان کاری خراب لہ سرچ دان و نہ یرکونہ
 کافی بکن ہا لم کو پہ دا [تھیل] ای ساگر دم
 نہ توانی بابہ زور وہ کہ لک لہ نوسراوی « پروینق
 کروزو » وہ وہ گری !

پیایوی بی گاہ لادہ !

پوئیتہ نہ م بیرو باوہ پہ تیر پستہ سیکلی ساگر دہ کہ
 نہ وہ ، کہ « ہمود کہ سیک ، پوئیتہ بڑی » بہ لام
 نابی دہ ست لہ مافی کہ سانی تر بہت ..
 ہر کہ سی لہ ہو لہ وانی و تہ نیانی دا بڑی و ، دووری لہ
 سووی کو م لایہ تی پو ہر .. یہ کی بی ہوس بی نہ توانی
 بکات و دہ سیاوی ہیج کہ سیکلی بہ نہ رہ وہ نابی !
 نہ لام نہ وہ کہ سی لہ ناو کو م لایہ تی یہ کا بڑی ، لہ سری
 پوئیتہ : نہ رکی گیانی ہوی نہ خاتہ نہ کہ سانی تر
 بہ و آتایہ کی تر پوئیتہ بوئد و کو م لایہ تی یہ فرما سکی وا

بھات کہ ترخہ کی گھاتہ ترخی ہے و چاودری کر دنی کہ
 لہ و کو م لایہ تی یہ وہ چئی ہے گات .. چونکہ سروف
 کہ کہ وہ نا و کو م لایہ تی یہ وہ ، نائی بی کار و فرمان بھستہ وہ
 پوئیہ کار و فرمان بھات .. ہر کہ بھلیسی مان بگری
 لہ فرمان کران بہ دز دانہ نئی ، ہونکہ ہے بھتہ بار بک
 بہ سر ہے و کو م لایہ تی یہ وہ کہ تیا ہے ری !
 پوئیہ « بھدی » ی ساگردم فی بی بھتہ ک
 بکرم .. یہ نئے توتیں لہ بابہ تہ وہ قہ یہ ک بکیت و
 نیم بلیت : « پوئیہ بھتہ یہ کی پاک و خاویں پو
 ہرل بھریت ! » .. بہ لام بھتہ ہی یہ لہ ووشی
 « پاک و خاویں » ؟ .. پوچھ ہر بھتہ یہ کہ کک
 بی ، پاک و خاویں نہ ؟ .. بہ بھتہ نہ ؟ .. منی ساگرد
 کہم نا کہم بہ وہ ستای اوشم ~~صاحب~~ و و و ، نہ خشی و
 بھتا ۔ لہ ۔ بہ لاسی جینی .. ہر وہ ہا نا ہی کہم بہ
 وہ ستای نہ خشی و بھتہ ی لہ زبیر دور ست کر او ..
 یان بہ وہ ستای بھتہ و ہووی دان بہ ستوم
 وہ ک ساگردہ کی پستی بہ رست [لوک] ی کی
 نا کہم .. ہر وہ ہا نا کہم بہ ساز و ناوانی دہر ،
 یا خود بہ لاسی کہ رہ وہ ، یان پو لوسرا و دانہ ..

بەلام من ئەو م ئى بائىرە كە بىي بە پىنە ھى ، ئەكە
 لوتىر ! ئەو م ئى خوتىرە كە بىي بە گە مەك ئى دەرى
 كۆلدىنان ، ئەكە ئىچىگە ئىچا - دوروست كە ئەكە و وئىرى
 گول بىئى ئى لە - ھىيى ~~ئىچىگە~~ ! ..

ئەئە ئۆتۈم ئى بىرىت و بىلىت
 دە بەلام بىيە بائىزە كان و ، ~~ئىچىگە~~ بىزىزە كان و ، كەلە
 بە زىنە كانى و زىمان بە واپىسى ، بىيە بە كەلگەن ..
 ئايا ئەتە وئى شاگردەكە ئى خوت بىلەت بە بەكەكەن
 لەوانە ؟ ..

مىنى و ت دەم ئە دەروم : كە كۆم لاپەتە ئى بە ئى
 دوروست و تە و او بىئىسى بە ھى بىيە بەك لەو
 بىيە نە ، بىئىسى بە ھى ھاوون بىيە بەك
 لە و ھاوون بىيە نە ..

لە دوئى ھوتى ، و ئە ئى پەروەروە باگىرى !
 ئائىتە خىزىكى « ئەمىل ، بوون بىكەن بە پىا وئى
 بىر وئىل بىئود و ھاوون بىر : ھاوون تە وە
 بە زە دەى بىكەن بە مەو قىلى دل بىرلە خوتى وئى

کافی خوی،

و دل نه رم که هر ~~تو~~ پی بردنه کافی خوی نه و او
بکات ... به لام بیس نه می هومان بکه یسینه نه م
بکه تازه به نه بکه کافی به روه رده کردنیا، پتولینه
نه رنجیک به مین له هر نکاوی سومان که نا و مانه
به مین له مین نه و به که برانین له کوی بوه سینه و
تا کوی که یسینه ...

[بسیل] تا بیس فزی که مینک زانیاری بووه. به لام

نه وهی فزی بووه، بو خوی قیزی بووه. که س قیزی نه
کردووه. زانیاری هوی نه لهی که سی ترنیه! ... [بسیل]
زانیاری که م واته و او نا هاته مینک هوی به وه
نه و زانیاری به که می که نه برانی، به ته و او می نه برانی
نه و بیر و باوه پتیس که نه بی له م ووه وه له مینک
بسیل به سینه، نه وه به که زور نه مین سیر و نایان
زانی، به لام پور مینک دی همویان برانی. زور
سی ترش هرن که کانی تر نه یا تران، به لام نه و هرگز
نایا ترانی! ... دوا بی، صاتی و این هرن که له زماره
ناین، نه نه و نه توانی بیاترانی، نه که کانی ترش
که توانی بیاترانی، نه سیر و، نه سه نی، نه هیچ ده مینک!

بهداشتی له هه موسیکی خوستره گوی!

ساگرده کم ، ^{تعمیل} ، ناسوی فراوانه ، بیر کردنه ده بهی
 زوری هیه . نه سینی له وه وه نه که زانیاری و ماره زایی
 زور فکر کرده . نه نیا له وه وه به که توانایی دهی هیه که له
 کاتی خوی داخه خوهر زانیاری و ناسینی بیولیت بی ،
 ده سینی نجات ^{تعمیل} ، زبیره که ، پاست و به وان قه
 نه کات ، پتو به نای نه ، ناماده به بویه امه ری کردنی هه
 کاره سانی ^{که} که ^{که} نه نجات .. صینی که نه وه بدهم
 لی نه وی که « کهویه کان » ی بیر و باوه به کاتی خوی و
 « مه به کان » ی کرده وو و کاره کاتی خوی براتی ..
 چونکه نامانجی من له به روه رده کردنه نه وه نه که لای به
 بکم له زانیاری ، نامانجی من نه وه به که بجه به به نه و به یایی
 که که کاتی پتویی به و زانیاریانه بو و توانی ده موده ست
 ده سیمان نجات .. نامانجی دوده سیم نه وه به قیری
 نه وه ی بکم که نه و زانیاریانه هون بکشی و هله ب نینی و
 هه به که سیمان زخی پاسته قینه ی خوی بداتی ..
 دوان قیری نه وه سینی بکم م که پاستی له هه موسیکی

خوستره پوی !
^{تعمیل} ، لا و تلی کارگور و ، داوین پاک و ، به نارام و ،

له رځو و ، نارايه .. چاچونډه نه نښه کړې هښا له «څو»
 وايه ، نه وه نارايي ست بهينه به رځاوي ځوي و بيري بي
 نه نازمي بي له بابت ميري و نه ټول ځه له ځانه وه ..
 له وه بي نه رايي که به بي ده نني نارام بگي ، له کافي نه و
 نه ځوي بي که مازدا که تووسي نه بن . ځوي نه ميس نه وه به
 که هښا فري نه وه نه يوه که چوون له چاره نووس پاست بښه وه
 وچي به گريا ! ..

هر هي مردنښه ، هر نارايي و ناي چيه .. به لام له بهر نه وه
 که اها توه به مل که هي به وه کو «يا سا» پويي « و ناي وي
 بهر نه ځاري بي ، هر روتک هر ، بي ناي و توف نه مري ،
 له فرقي بو ناکات .. نه ميس نه وي بي توانا ځانه که له
 سر و ستي دا وايکين ، له و کافي کانه لاي دا ، که هومان
 به زه بيان به هومان دا د ځه . له اسي بي سيوي مردني بي
 ها و تا ، که پوليته فري بين نه وه به که به لاري به وه يرين .
 له ناز و جيازي بيان هومان ناراد بيکين . له کار و بارم هجو
 پوځه کافي مروقايه تيس هومان دو ورځه به و م .. و تا
 نه مرنه يوولکي و ځوي رست و چا و ځوک نه بن ..
 ها تو بروا نه که بيت که ماله مده تاي به کافي ته مني
 ما لښي واکه که هښه مالي پاره هم و به م ځورم ځوي و م

گه وره بوی، به خواری له دست بچی؟! ..

په ره نغاري گردنی تاسه و ته زوو

کاري خوا تيك ته دا!

تاسه و ته زوده هانسيان هويي کي گه وره ن بويارستي
 که يه تجان بويارستي هومان .. که واته هر خطبا تيك
 بکري بوي تيك دان وله لاوردي نه و تاسه و ته زوانه ،
 به کار تيك بويويج و زير وکي به دانه نري . هونله و تاي
 نه و کاره نه وه به که تيك به ره نغاري سوروست نه کرين ،
 که کاري خوا تيك نه ده بين ! ..
 مني نه وانه که ماوه نادره ن تاسه و ته زوو له دايک بين ،
 هر وه کي نه وانه که تاسه و ته زوي له دايک بوو نه کورن
 به که وچ وکي نه که بيستوو دانه نيم ! ..
 دوور کي نيه به لک بليج : نه که - نه م پاستي که تاسه و
 نه زوو هر ست يي گردني سوروستي بن له مرو خدا ، ناخو
 نه م نه وه نه که نني که هر هي تاسه و ته زوو به مکان هر به و
 هر هتيان يي نه که بين له ده روون ورماندا ، ياخود ههسيان
 يي نه که بين له رله و ده رووني که کلي تر دا ، ههسيان

سوروشی بن ؟ .. بام تاسرو تەزوویدکی تیک دەرو
 پروو خێنه ریش بن ؟ ..

وہ امیں تہہ یہ : کہ تہ و تاسرو تەزوویدی تیک دەرو
 پروو خێنه بن ، کہ تہ مان کن بہ دیل و یاسیمان تیک تہ دەن ،
 لەسەر ھاوہ کەن ترە وە ھەر تہ قولین ، نەکی سوروشی ،
 سوروشی تہ و تاسرو تەزووونہ لە دل و دەروونی تیک
 دوروشی ناکات ، بەلام تیک ھومانین ، کہ گوئی نادەنہ
 سوروشی و لھوگریان تہ بن !

ساکردە کە ی ھوئی تەزوی تہ وە بکە کہ مروف لە سوروشی
 ھوی را پاک و پاک و ھزینی بەھا کہ کردن تہ کات .. ھا
 تہ تہ بەد ھووی تہ کی لی پروو بەت و مروف تہ تیک جی
 کووایی بہ تہ ستوی کوو لایە تی بہ تہ تیک سوروشی ..
 مینی کہ تہ تہ مروف لە باوہ سی سوروشی را بہ پروو رہ
 بکری ھا کہ ، مہ بہ تہ تہ وە نە کہ تہ و مروفہ بکە م بہ ھاوایی
 دە تہ کی تہ رہ تایی ، یاھود بہ درندە بەک کہ لہ ناو
 مہ نلہ لساندا بکری .. بہ لام مہ بہ تہ تہ وە بہ کہ مروفہ کہ بام
 لە ناو کوو لایە تی تہ کی تیک ھووی پرا ناوہ لساندا بکری ،
 بہ لام تایی ماوہ بہ ھوی بەت ، کہ ھاو لە کہ موکووری
 کوو لایە تی تہ کہ و کردە وە نلہ کانی بکات ! .. وانا تایی

چاوی که ری بکات و نه و کرده ده نه نه و نه و نه و که مو کووری بان
 له ده ست بوه سینه وه با... بام به چاوی هوی به ریج له هه مو
 سیک ببات . بام به ری هوی هه ست به هه مو سیک بکات .
 به لام له هه مو سیک هوی به ولاوه ، نای صل که هی بو که س بکات !
 ساگرده هه مو سیک به ری سینی ، هه نه ده سیک وکلن و
 سات سات و ده قای ناکات ، نه له ناوه نه مرؤف دا ،
 نه له ناوه نه گیان له به ری دا ... هه مو هه مو هه مو هه مو
 «دکستی هه مو نه» به ری هه مو له هه مو هه مو هه مو هه مو هه مو
 کرده ناوزه که ی ، که هه مو سیک هه مو هه مو هه مو هه مو
 به ری یا هه مو له هه مو بوی تیا نه بزواندوه ، یا هه مو
 هه مو نه داوه .. له به ری هه مو هه مو هه مو هه مو نه داوه
 که هه مو له وه پینی که ده به لات به ری که سانی تر
 به ری بکات ، یا هه مو به وه دلا ری که سانی تر پینی
 له نالاندن و نار و ها وار دابن .. به ری هه مو هه مو هه مو
 هه مو نه که سانی تر به نار هه مو هه مو هه مو ، دلی پیان
 هه مو تی ، هه مو تیان بو که هه مو . که هه مو هه مو سینی
 «هه مو سینی» دا نه ری له ساگرده هه مو ، به و ناوه وه که
 هه مو «مرؤف» بکه !

تہ و ابو : ۱۵/۴/۱۹۶۷

جدول الزواجر الاسبوعي

٧	٦	٥	٤	٣	٢	١	الاثنين
							الثلاثاء
							الاربعاء
							الخميس
							الجمعة

تكاليم نافعة

جدول الضرب

١	٢	٣	٤	٥	٦	٧	٨	٩	١٠
٢	١٨	١٦	١٤	١٢	١٠	٨	٦	٤	٢
٣	٢٧	٢٤	٢٠	١٨	١٥	١٢	٩	٦	٣
٤	٣٦	٣٢	٢٤	٢٠	١٦	١٢	٩	٦	٤
٥	٤٥	٤٠	٣٠	٢٤	٢٠	١٥	١٠	٦	٥
٦	٥٤	٤٨	٣٦	٣٠	٢٤	١٨	١٢	٦	٦
٧	٦٣	٥٦	٤٢	٣٦	٣٠	٢٤	١٨	١٢	٧
٨	٧٢	٦٤	٤٨	٤٠	٣٦	٢٤	١٨	١٢	٨
٩	٨١	٧٢	٥٤	٤٥	٣٦	٢٤	١٨	١٢	٩
١٠	٩٠	٨٠	٦٠	٥٠	٤٠	٣٠	٢٠	١٠	١٠

- مقاييس الطول مقاييس الوقت
- ١. بايزرات ١. ساعة
 - ١. سنترات ٢. دقيقة
 - ١. ديسرات ٣. ساعة
 - ١. امتار ٤. ساعة يوم
 - ١. دكامرات ٥. ساعة
 - ١. هكتومرات ٦. ساعة
 - ١. كيلومرات ٧. ساعة
 - ١. كيلومرات ٨. ساعة
 - ١. كيلومرات ٩. ساعة
 - ١. كيلومرات ١٠. ساعة

يطلب من مطبعة الهلال (شارع المتري - عماد) - تلفون ٨١٣٧٩